

ה"ת 20/07/2029 - מדינת ישראל - ימ"ר לכיש נגד רויטל אברג'ל, דוד אברג'ל

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 20-07-2029 מדינת ישראל נ' שבתאי אברג'ל
ה"ת 20-07-2030 מדינת ישראל נ' אברג'ל

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה נועה חקלאי
מבקשת
מדינת ישראל - ימ"ר לכיש
נגד
רויטל אברג'ל
דוד אברג'ל
משיבים
שניהם על ידי ב"כ עו"ד סהראי ועו"ד לזר

החלטה

האם במסגרת דין בבקשת החזקה בתפוסים יכולה המבוקשת להציג לעיינו של בית המשפט דוח חסוי ומסמכים מתייק החקירה מבלי להציגם למשיבים?

רקע

1. בפני בקשה המבוקשת להורות על הארצת החזקה בתפוסים למשך 180 יום, זאת מכח סמכותי לפי סעיף 35 לפకודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] תשכ"ט 1969 (להלן - פקודת סדר הדין הפלילי).

2. עניינים של המשיבים קשור בפרשיה רחבה היקף במסגרת נחקרים חדשות בגין עבירות של הלבנת הון בהיקפים של מאות מיליון שקלים, עבירות של חברות בארגון פשיעה, עבירות על חוק המע"מ, פקודת מס הכנסה ועבירות של קשירת קשר, קבלת דבר במרמה, זיווג מסכמים ועוד.

ביום 13.1.20, עת הפקה החקירה גלויה, נעצרו המשיבים, כמו גם עשרות חדשניים אחרים, ובהמשך שוחררו בתנאים. (מ"י 20-01-20; 28494-01-20; 28565-01-20). במסגרת חקירת הפרשיה, בוצעו חיפושים בבית המשיבים ובמשרדייהם, ונפתח רכוש, לרבות חשבונות בנק וכלי רכב.

3. בדינום קודמים שהתקיימו בנוגע לשאלת המשך החזקה המבוקשת בתפוסים, במסגרת ה"ת 20-01-33556, הגיעו הצדדים להסכמה חלקית בנוגע להחזרת חלק מההתפוסים לידי המשיבים והארצת החזקה של המבוקשת

בחלק אחר של התפוסים.

ביום 13.2.20 ניתנה החלטה ביחס להמשך החזקה בתפוסים לגיביהם לא הגיעו הצדדים להבנות. ביום 20 נדחה ערע שהגיבו המשיבים על ההחלטה זו (ע"ח 20-03-20710).

4. חקירות הפרשייה טרם הסתיימה.

טרם הוגשו כתבי אישום נגד מי מהחשודים שנחקרו בפרשה.

5. ביום 20.9.7.20, בטרם החלפו ששת חודשי התפיסה הראשוני, הגישה המבוקשת בקשה לבית המשפט להורות על המשך החזקה בתפוסים בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי. במועד זה ניתנה החלטה על הארכת החזקה בתפוסים עד להחלטה סופית בבקשתה.

לאחר שהצדדים הודיעו כי לא הגיעו ביניהם להבנות, נקבע דין במעמד הצדדים.

6. בפתח הדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 20.8.20 בקשה המבוקשת להעיר לעיינו של בית המשפט דוח סודי, אך ב"כ המשיבים התנגד לכך שיוגשו מסמכים לעיון בית המשפט בלבד שמסמכים אלו יועמדו אף לעיינו. לדבריו, עסוקין בפגיעה בזכות יסוד של המשיבים לקיום הליך משפטי הוגן, ובזכות יסוד ניתן לפגוע רק על פי הסמכתה מפורשת בחוק. לטענתו אין הוראת חוק המאפשרה במסגרת דין בנוגע להחזקת תפוסים להגיש מסמכים חסויים לעיון בית המשפט.

7. הדיון נדחה על מנת לאפשר לצדדים להשלים טיעוניהם בכתב ביחס לטענה זו ולהציג פסיקה מתאימה.

טיעוני הצדדים

8. המבוקשת טענה כי לא ניתן לחושף בשלב זה את המסמכים בפני המשיבים בשל החשש לשימוש החקירה. לדבריה ניתן להגיש המסמכים לעיון בית המשפט בלבד, כפי שמתבצע הדבר בדיון בהילכי מעצר. עוד טענה כי בשלב זה לא עומדת למשיבים זכות עיון בחומר חקירה מכח סעיף 74 (א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 (להלן - ה章"פ) שכן טרם הוגש כתב אישום. המבוקשת הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

9. ב"כ המשיבים טען מנגד, כי הצגת מסמך חסוי לבית המשפט פוגעת בזכות יסוד של המשיבים להליך הוגן, ולפיכך מנוגדת לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. לדבריו פגיעה בזכות יסוד אפשרית רק בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, קרי על פי חוק או מכח הסמכתה מפורשת בחוק.

ב"כ המשפטים הפנה לכך שבוחן סדר הדין הפלילי, סמכיות אכיפה מעצרם, תשנ"ו 1996, (להלן - "חוק המעצרים") נקבע במפורש בסעיף 15(ג) כי החומר עליו מתבססת הבקשה יועמד לעיון בית המשפט בלבד.

ב"כ המשפטים אף הפנה לחוקים נוספים אשר הסמיכו במפורש הגשת מסמכים לעיון בית המשפט בלבד (סעיף 19ח לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב 1971, סעיף 71 לחוק שחרור על תנאי מאסר תשס"א 2001, סעיף, 86(ג1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984]).

לדבריו, משайн קביעה מפורשת בפקודת סדר הדין הפלילי המתירה הגשת מסמכים לעיון בית המשפט בלבד, הרי שלא ניתן לעשות כן, וכל מסמך שմבוקשת היחידה החוקרת להציג לבית המשפט, עליה להציג גם לעיונו.

ב"כ המשפטים לא חלק על כך שבשלב זה לא עומדת למשתבים הזכות לעיון בחומר החקירה, מכח סעיף 74 לחס"פ, ואף ציין כי גם כשתקום הזכות העיון לאחר הגשת כתב אישום, ממילא לא ניתן יהיה לעיון בדוחות חסויים. ב"כ המשפטים הדגיש כי בקשתו אינה לעיון בחומר החקירה מכח סעיף 74 לחס"פ, אלא בקשתו הינה לק"ם הליך משפטי הוגן, ובכלל זה להציג לעיונו כל מסמך אשר מוצג בבית המשפט.

10. ב"כ המשפטים הפנה להבדל בין בקשה להזרת תפיסים בתוקן שישה חודשיים מיום התפיסה, לבין בקשה להארכת תפיסים בחלוף ששת החודשים. בעוד שתפיסה למשך שישה חודשים הינה בסמכות שוטר אף מבלי להידרש להחלטה שיפוטית, הרי שהארכת תפיסה לאחר חלוף שישה חודשים, כפופה להחלטה שיפוטית ולפיין החלטה שכזו צריכה להינתן לאחר דיון, שבמסגרתו יש ליתן למשתבים הזכות מהותית להליך הוגן.

11. ב"כ המשפטים התיחס לפסיקה אליה הפניה המבוקשת. לדבריו, באותו הדיונים לא נתענה הטענה בדבר פגעה בזכות חוקית ועל כן בית המשפט לא נדרש להכריע בסוגיה זו. ב"כ המשפטים הפנה לפסיקה מטעמו.

דין והכרעה

12. סוגית תפיסת החפצים מוסדרת בפרק הרביעי, סעיפים 32-42 בפקודת סדר הדין הפלילי.

13. הוראות פקודת סדר הדין הפלילי המתירות תפיסת חפצים נועדו לשרת שלוש תכליות עיקריות שונות: תפיסת למטרת מניעה עתידית של יצוע עבירות; תפיסת למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החף כראיה בבית המשפט [ראו בש"פ 342/06 **חברת לרנו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.2006)].

14. בכלל, תפיסת החפצים מתבצעת במקרים רבים בשלב מקדיי ביותר של ההליך הפלילי, בשלב שבו טרם גובשה מלאה התשתית הראיתית.

המשטרה רשאית לשמור את התפוזים עד אשר יוגש לבית המשפט, ואם לא הוגש כתוב אישום תוך שישה חודשים ממועד התפיסה, עליה להחזיר התפוזים לאדם ממנו נתפסו או לפנות לבית המשפט בבקשת להאריך החזקה בתפוזים.

עם התקדמות ההליך הפלילי עשויה לשנתנות נקודת האיזון בין מידת הפגיעה בבעל התפוזים, לבין התכליות המצדיקות המשך החזקה בתפוזים. על כן, הורה המחוקק כי בחולף שישה חודשים מהתפיסה, וככל שמדובר להמשיך ולהחזיק בתפוזים, הצדוק להמשיך התפיסה יבחן על ידי בית המשפט.

15. פקודת סדר הדין הפלילי שותקת באשר לסדרי הדין על פייה יתנהלו ההליכים המוסדרים בפקודה, זאת להבדיל, למשל, במקרים המעיצרים אשר כולל בתוכו הוראות מפורשות בנוגע לסדרי הדין, (כדוגמת סעיף 15 (ג) המסביר את סוגיות הגשת מסמכים חסויים לעיון בית המשפט).

16. משלא נקבעו בחיקוק ספציפי סדרי דין, הרי שסעיף 2 לחס"פ קובע כי יחולו סדר הדין שנקבעו בחס"פ. סעיף 3 לחס"פ קובע כי:

"בכל עניין של סדר דין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט **בדרכן הנראית לו** טוביה ביותר **לעשיות צדק.**"

ראו גם סעיף 17 לחוק הפרשנות תשי"א 1981 המسمיר לקבוע סדרי דיןinos ככל שאלה לא נקבעו בחיקוק.

17. צודק ב"כ המשיבים כי זכותם של המשיבים להליך הוגן היא חלק מכבוד האדם שלהם, בזכותם לחירות אישית, בזכותה הכנני שלהם, זכויות יסוד המוגנות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן - חוק היסוד).

18. סעיף 8 לחוק היסוד קובע :

"אין פוגעים בזכויות שלפי חוק-יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכליות רואיה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכתה מפורשת בו.

19. חוק היסוד נכנס לתוקף בשנת 1992 והוא מאוחר לפקודת סדר הדין הפלילי, ולפיכך בהתאם להוראת סעיף 10 לחוק היסוד, אין בו כדי לפגוע בתקופה של פקודת סדר הדין הפלילי.

עם זאת, השימוש בסמכויות המקנות בפקודת סדר הדין הפלילי, צריך להעשות לאורו וברוחו של חוק היסוד. פסקת ההגבלה שנקבעה בסעיף 8 לחוק היסוד, משמשת אבן בוחן לא רק לבחינת חקיקה מאוחרת לחוק היסוד, אלא היא גם מנחה ומדריכה כמשמעותו "מטריה נורמטיבית" הפורסת לניפה על כל דבר חוקיקה ומספקת משקלות לאיזון בין ערכים בבדיקה סבירותן של פעולות השלטון כלן. (ראו עמנואל גروس, *הזכויות הדינמיות של החשוד או הנאשם על פי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, מחקרים משפטיים* יג', תשנ"ו 1996 עמ' 155-182, בעמ' 178).

.20. יש לזכור כי מטרת החוק הפלילי, ובכלל זה גם פקודת סדר הדין הפלילי, היא להבטיח תנאים בסיסיים לקיום חברתי.

כדי שניתן יהיה להבטיח תנאים בסיסיים לקיום חברתי, ובפרט כדי לספק הגנה על זכויות יסוד (על כבוד האדם, על בטחונו, שלמות גופו, על זכות הקניין, על הזכות לפרטיות), יש לאפשר למשטרה לבצע את עבודתה: לפעול למניעת עבירות, לגילוין, לתפיסת עבריניים ולהעמדתם לדין, פעולות שמהותה לבצע מכח סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א 1971.

.21. זכויות היסוד בכלל וזכויותיהם של חסודים בהליך פלילי בפרט, הן **זכויות יחסיות**, אשר גבולותיהן מעוצבים על בסיס איזון בין ערכיהם מתנגים וזכויות מנוגדות.

.22. במקרה דנן זכותם של המשיבים להליך הוגן - ומכך האמור זכותם להיחשף לכל חומריה החקירה שמוסרים לבית המשפט בשלב זה של הדיון, מתנגש עם תכליות החקירה, עם יכולתה של המשטרה לבצע את התפקידים המוטלים עליה על מנת להגן על זכויות יסוד של הציבור הרחב.

.23. בית המשפט העליון בשורה של החלטות, כבר יצחק תוכן לסדרי הדין על פייהם יש לנוהג בהליכים המתנהלים על פי פקודת סדר הדין הפלילי, תוך איזון בין הערכים המתנגים והזכויות המנוגדות.

כך למשל בבש"פ 16/20582 **לורי שם טוב נ' מדינת ישראל** (25.8.16) קבע בית המשפט כי "באפשרות בית המשפט לעזין בהחלטות קודמות שניתנו על ידו בעניין הטיפול בחפצים שנתפסו".

כך למשל, נקבע בבש"פ 18/2015 **מדינת ישראל נ' ברק אברמוב** (13.1.19), נקבע כי דין בנוגע לتفسת חפצים לאחר שכבר נתפסו, כשאין חשש לסיכון התפיסה או שיבוש חקירה, צריך להתקיים במעמד שני הצדדים.

כך למשל בבש"פ 4705/20 **פלונית נ' מדינת ישראל** (8.7.20) הבahir בית המשפט העליון כי אין לאדם אשר הוצאה נגדו צו חיפוש או צו חדירה למחשב, זכות השגה על עצם מתן הצוויים בטרם ביצועם.

.24. לא זו אף זו, בית המשפט העליון אף התייחס לאפשרות להגיש לעזין בית המשפט מסמכים חסויים במהלך דין בהערכת תפיסים. ראו דברי כב' הש' פוגלמן בבש"פ 19/6772 **מורchan ואח' נ' מדינת ישראל** (28.10.19):

"עיקר השגותיהם של המבקשים על ההחלטה הקודמות נוגעות לכך שהם לא נחשפו לתוכנו של הדוח'ח הסודי שהוצע לבית משפט השלום, יש להבהיר כי הדוח'ח הסודי, כפי שצווין בהחלטת בית משפט השלום, עסק **בפעולות החקירה המתוכננות בפרשה** - אשר מطبع הדברים לא ניתן **לגלותן לمبرקים בשלב הדיוני הנוכחי** (ראו והשו הוראות סעיף 15(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א-1996)". (ההדגשות לא במקור - נ.ת.)

(כפי שטען ב"כ המשיבים בפני, החלטה זו ניתנה מבלתי שמורchan והאחרים היו מיוצגים, לא בבית המשפט העליון ולא בערכאות הנמוכות, ומבלתי שנטענה ונדונה שאלת הפגיעה בזכות יסוד).

25. הכלל, בית המשפט העליון קבע כי **"קו פרשת המים"** ביחס למשקל שיש ליתן לאינטראסים המנוגדים בכל הנוגע לחשיפת מידע וראיות מתייק החקירה הוא מועד הגשת כתב אישום.

כך קבע כב' השופט עמיות בבש"פ 18/296 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.3.18):

"קו פרשת המים לעניין גילוי ראיות בהליך הפלילי הוא הגשת כתב אישום. החל מרגע זה, הנאשם זכאי להיחשף לחומר החקירה וההליך המשפטי העיקרי מתנהל "בקלאפים פתוחים" מצד התביעה. עד הגשת כתב האישום, הרשות החקורת איננה חייבת **לחשוף את החומריים והראיות שהולכים ומצטברים**. הטעמים לכך ברורים: **יעילות מערכת וחשש מפני שיבוש החקירה** ...לעומת זאת, החל מהגשת כתב האישום, זכותו של הנאשם להגן על עצמו תופסת את מרכז הבמה, ובתווך כך נודעת חשיבות רבה לגילוי חומריה החקירה". (ההדגשות לא במקור - נ.ח.).

חשיבות ההגנה על תכליות החקירה, בשלב שלפני הגשת כתב האישום, גוברת על החשיבות של הגנה על זכויותיהם של המשיבים להליך הוגן, גם אם הדבר עשוי להביא לפגיעה מסוימת בחירותם או בקניינם או בזכותם להליך הוגן. ראו בעניין זה את דבריו של כב' השופט הנדל בבש"פ 17/1941 **מדינת ישראל נ' אורן מלacci** (21.2.17):

"ניתן להקשות על עמדתי זו, ולשאול האם אין ראוי **לחשוד לעין בחומר בהליך שעלו לפגוע בחירותו?** לכך אשייב כי הדבר נכון מנקודת מבטו של החשוד, אך זהו רק חלק מהתמונה. ישנו אינטרס ציבורי ראשון במעלה כי עבירות פליליות - כМОון לרבות גרים מות ברשנות בתאונת קטלנית - תחקרים ביסודות. **חשיפת החומר לחשוד עלולה**, גם אם לא בכוונה, **לפגוע בכלל של טובת החקירה, ואף מעבר לכך - בטוהר החקירה, בדמות זיהום או שיבוש**. ... הניסיון גם מלמד שלא תמיד ברווח בשלהי החקירהizia חומר ניתן לחשוף ואיזה לא. הרי זה דבר שניינן לדעת רק בסיום החקירה, עם הגשת כתב האישום. וכך באשר החקירה עוסקת במלואה מפותחת, ומטרעה של עובדות החקירה, לא ברור מה יולד מחר. אולי התביעה לגבש עמדה בטרם סיום עלול לגרום לנזק בלתי-הפיר לחקירה, תוך פגיעה באינטרס הציבורי האמור ואולי אף באינטראס הנחקר עצמו. **תכליות החקירה האמורויות גוברות בשלב שטרם הגשת כתב האישום. כשם שהאיון אחרי הגשת כתב האישום מחייב חשיפת כל החומר, וכך טרם הגשתו אין לאפשר עיון בחומר...** יודגש כי שיאפה לקבוע אייזן באופן אחר עשויה להחטיא את המטרה - או ליתר דיוק לפגוע בחירה". (ההדגשות לא במקור - נ.ח.).

בעניין מלacci שלעיל נדונה השאלה אם יש לאפשר לעין בחומר החקירה כדי שיוכל להעריך לדין בבקשתה שהגish לביטול פסילה מנהלית לפי סעיף 48 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961, דין שהתקיים בטרם הוגש כתב אישום.

26. אין מחלוקת כי על מנת שבית המשפט יוכל לבחון באופן ביקורתי את הצורך בהמשך החזקה בתפוסים, את היקף החשודות, את התקדמות החקירה, את פעולות החקירה שעוזרו לנטרו לבצע, את משך הזמן אשר מוצדק להמשיך ולהחזיק בתפוסים, ככל שמצדק, על בית המשפט להיחשף לחומר החקירה, כמו גם לדוחות חסויים המלמדים על פעולות החקירה המתוכננות.

27. לא ניתן להשלים עם התוצאה אליה חותר ב"כ המשפטים, לפיה יש להציג בפני המשפטים כל מסמך אשר מוצג לבית המשפט במעמד הדיון, שכן "חSHIPת החומר לחשוד עלולה, גם אם לא בכונה, לפגוע בכלל של טובת החקירה, ואף מעבר לכך - בטוחה החקירה, בדמות זיהום או שיבוש" [בש"פ 1194/17 מדינת ישראל נ' ארון מלאכי (21.2.17)].

אילו הייתה מתקבלת עמדת ב"כ המשפטים, הרי שמיד עם פתיחת כל חקירה מכל סוג, נחקרים היו יכולם לפנות לבית משפט בבקשת להחזיר תפוסים, ולקבל לעינם את חומר החקירה שנאסף בעניינים, חומר שיש להציגו בפני בית משפט על מנת שבית המשפט יוכל לבחון אם קיימן חשד סביר ואם קיימת הצדקה להחזקת בתפוסים.

התנהלות שכזו עלולה להוביל לסתוקל כמעט מוחלט של יכולת המשטרה לניהול חקירות ולהגיע לחקירה האמת.

התנהלות שכזו עלולה להוביל בפועל, אך שאת המסמכים שביקש המחוקק במפורש להציג לעין בית המשפט בלבד במסגרת סעיף 15(ג) לחוק המעצרים, יהיה החשוד זכאי לקבל לעיניו בחסות דין בסוגיית החזרת תפוס.

בזודאי שלא לכך התכוון המחוקק.

תוצאה שכזו אינה הגיונית ואינה מתישבת עם תכליות החוק.

סדר דין שזכה, אינו מתישב עם ההוראה הקבועה בסעיף 3 לחסד"פ לפיה כאמור על בית המשפט לנ"ג דרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק.

28. ערה אני לכך שקיימים חוקים בהם נקבעו הוראות חוק מפורשות הקובעות את הזכות להגיש מסמכים לעין בית המשפט בלבד (סעיף 19 לחוק בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב 1971, סעיף 17 לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א 2001, סעיף 68(ג1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984).

(ראו גם סעיף 74(ד) לחסד"פ - "בעת הדיון בבקשת יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיניו של בית המשפט בלבד").

כל החקוקים הללו מסדרים את האפשרות להגיש חומר לעין בית המשפט בלבד, בשלבי דין **שלאחר הגשת כתב אישום, קרי דין שמתקיים לאחר "קו פרשת המים"**, שاز כאמור "זכותו של הנאשם להגן על עצמו תופסת את מרכז הבמה" [בש"פ 296 פלוני נ' מדינת ישראל (15.3.18)] , ולכן פגיעה בזכותו זו, בשלב שלאחר הגשת כתב האישום חייבת להיעשות בחקיקה מפורשת, בהתאם לפסקת ההגבלה שבחוק היסוד.

כל הוראות החוק הללו, חוקקו לאחר כניסה לתוקף של חוק היסוד.

29. אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיבים כי עצם העובדה שבחוקים מסוימים נקבעה הוראה מפורשת לפיה ניתן להגיש מסמכים לעיון בית המשפט בלבד, כדי ללמד על "הסדר שלילי" ביחס לכל אותן החוקים בהם לא נקבעה במפורש הוראה שזו.

30. בוודאי לא ניתן ללמד על "הסדר שלילי" בפקודת סדר הדין הפלילי אשר חוקקה כאמור שנים רבות לפני כניסהו לתוקף של חוק היסוד.

31. העובדה שבחוק המעצרים נקבעה הוראה מפורשת בסעיף 15(ג) המתירה עיון במסמכים לבית המשפט בלבד, אין בה כדי ללמד על "הסדר שלילי" בעת קיום של דיונים בשלב שלפני הגשת כתב אישום על פי חוקים אחרים, שחוקקו לפני כניסהו לתוקף של חוק היסוד.

夷ון בדברי ההסבר להצעת חוק המעצרים (הצעת חוק 2366, ח' אדר א', התשנ"ה, 8.2.95) מלמד כי סעיף 15(ג) מנציח פרקטיקה שהיתה נהוגה לפני חקיקתו, ולא מייצר פרקטיקה חדשה בנוגע להצעת מסמכים לעיון בית המשפט.

כאמור, חוק המעצרים חוקק לאחר כניסהו לתוקף של חוק היסוד.

32. זאת ועוד, גם שהמחוקק הסדיר במפורש את האפשרות להגיש חומר חסוי לעיון בית המשפט בסעיף 15(ג) לחוק המעצרים בעת דיון בבקשת מעוצר לצרכי חקירה, ועל אף שאין הוראה שמאפשרת לעשות כן בעת דיון בבקשת מעוצר עד לתום ההליכים (דיון שמתנהל כאמור לאחר הגשת כתב אישום) בית המשפט העליון הכיר בנסיבות מיוחדות וחריגות אפשרות להגיש מסמכים חסויים לעיון בית המשפט בלבד, גם בשלב הדיון בבקשת מעוצר עד לתום ההליכים. [ראו למשל בש"פ 2845/05 מדינת ישראל נ' ועדד גולן (23.3.2005); בש"פ 10/10 6184 מדינת ישראל נ' דוד אברהם (31.8.10); בש"פ 5561/12 מדינת ישראל נ' אריה שירז'י (31.7.12), בש"פ 1787/19 נעמן ابو זnid נ' מדינת ישראל (28.3.19)].

סיכוםו של דבר:

33. פקודת סדר הדין הפלילי חוקקה לפני כניסהו לתוקף של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. הפקודה אינהקובעת סדר דין ועל כן על בית המשפט לפעול בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית צדק.

34. בשלב זה של הדיון, בטרם הוגש כתב אישום, אל מול זכותם של המשיבים להליך הוגן, ובכלל זה הזכות להיחשף לחומר החקירה שמדובר, ניצב הצורך להגן על תכליות החקירה ובכלל זה, מניעת שיבוש החקירה ושמירה על טוהר החקירה.

בשלב זה, באיזון בין האינטרסים המונוגדים, גוברת טובת החקירה על פני זכותם של המשיבים לעין במסמכים.

35. לפיכך, במהלך הדיון שקבע ביום 6.9.20, אפשר ליחידה החקירתה להציג לעינוי מסמכים חסויים מתייק החקירה מבלתי שאלן יוצגו בפני המשיבים.

36. המזכירות תודיעו לצדים.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.